

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea su-
fletească a credincioșilor

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ISIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 7 / 20 MARTIE ANUL IV, 2022

DE CE POSTIM?

Postim pentru a recupera raiul pierdut

Sfântul Vasile cel Mare mărturisește că "postul are aceeași vechime ca și omenirea". Amintim că înainte de căderea omului în păcat, Adam și Eva erau vegetarieni. Consumul de carne a fost permis de Dumnezeu după Potop. Dacă omul în rai postea, înseamnă că postul nu aduce o pervertire a firii omenești. El nu trebuie privit ca o pedeapsă, ci trebuie ținut cu bucurie.

Sfântul Maxim Marturisitorul spune că trebuie "să mâncăm pentru a trăi, nu să trăim pentru a manca". Așadar, în post trebuie să căutăm să reducem o parte din hrana materială pentru a spori hrana spirituală. Încercarea noastră de a pregăti mâncăruri cât mai alese de post, denotă un atașament pătimăș față de lume. E semn ca suntem stăpâniți de poftă și plăceri. Iar atunci când nu avem parte de mâncăruri alese, dar dublăm cantitatea de hrană vegetală, ajungem la îmbuibare și nu mai putem vorbi de post.

Postul cel adevărat nu stă doar în evitarea unor alimente. Dimpotrivă, fără rugăciune el poate duce la slăbirea trupului. Dar prin rugăciune, trupul este întărit. Biserica a fost tot timpul atentă la acest aspect. Nu a căutat niciodată să slăbească trupul. Ea oferă pogorăminte celor aflați în boli și suferințe, adică nu le mai cere acestora să postească, arătând prin aceasta dragoste și nu dispreț față de trup. Ea a vestit neincetat că atunci când trupul suferă, nu mai este nevoie de o nevoită în plus. (<https://www.crestinortodox.ro/paste/postul-pastelui/de-postim-154342.html>).

Corabia, zice **Sfântul Vasile cel Mare**, când transportă o încărcătură potrivită, străbate marea ușor chiar și pe timp de furtună, însă când duce o încărcătură mai grea, la orice vânt, cât de mic, se poate scufunda. La fel este și cu trupul nostru. Atunci când mâncăm moderat, nu se îmbolnăvește ușor și, chiar de trece printr-o răceală, se vindecă repede. Dimpotrivă, atunci când mâncăm mult, este foarte vulnerabil la boli. De aceea, să mâncăm doar cât avem nevoie pentru a trăi. Mâncarea cu măsură este sănătate pentru trup, spun cuvioșii Părinți. Cel sănătos (cu suflet bun și râvnă bună, cum spune Sfântul Paisie Aghioritul) de ce să nu țină post cât de aspru poate de dragul Mantuitorului Iisus? "Dacă însă zici că-L iubești pe Hristos, de ce dezlegi la ulei miercuri și vineri? Unde se va arăta dragostea ta de Hristos: în mâncă, bea, veselește-te?", a spus un duhovnic aghiorit. Postește așadar, suflete al meu, și sporește-ți dragostea pentru Stăpânul! (<https://carturesti.ro/carte/postim-pentru-hristos-247726190?>).

DESPRE ISPĂȘIRE, ADICĂ: POST, MILOSTENIE ȘI RUGĂCIUNE

A TREIA și cea mai din urmă parte a pocăinței, se numește **ispășire**, și este osteneala și canonul păcatului și are trei fapte bune conlucrătoare și ajutoare, adică: **postul**, **milostenia** și **rugăciunea**. Aceste fapte bune, fiindcă sunt grele și ostentive trupului, pot mult, ca și canonul, să ajute la ispășirea păcatului ce-am săvârșit, dând acestui trup dulceață și desfătare. Și pentru că cele mai mari păcate sunt aceste trei: **mândria**, **iubirea de argint** și **curvia** în care zace îndrăcirea pântecelui, și ne luptă pururea ca niște trei mari uriași, pentru aceasta, spre ispășire împotriva lor, ne ajută aceste trei: **postul**, împotriva trupului; **milostenia**, împotriva iubirii de argint, și **rugăciunea** împotriva mândriei. Că cel ce se roagă, stă ca un osândit înaintea Domnului, cu multă smerenie, încă prin aceste fapte bune, omul aduce o desăvârșită jertfă a sa și a lucrurilor sale. Prin milostenie, aduce lucrul său; prin post, jertfește trupul; prin rugăciune, aduce sufletul său Domnului. Așadar, folosul și trebuința acestei îndreptări, se cunoaște din deosebirea pe care o punem în taina dumnezeiescului Botez și a pocăinței; că Botezul care este ușa tuturor Tainelor, se socotește o naștere a sufletului, care din nou intră în petrecerea creștinească, căreia îi era străină. (Mântuirea păcătoșilor, traducere din lb. greacă de Agapie Criteanul în anul 1893 în Sfântul Munte al Athosului, cu binecuvântarea și aprobarea Sf. Sinod al Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, p. 349).

AL CELVI DINTRE SFINȚI, PĂRINTEȘI NOSTRI ANTONIE CEL MARE

Singură agoniseala sufletului este sigură și nu poate fi jefuită. Iar aceasta este viețuirea virtuoză și plăcută lui Dumnezeu, și cunoașterea și săvârșirea celor bune. Avuția însă este povățuitor orb și sfetnic fără minte și cel ce întrebuințează bogăția rău și pentru desfătare își pierde sufletul pe care l-a dus la nesimțire, (FILOCALIA I, Cuvânt despre rugăciune - Împărțit în 170 capete, Capete 70).

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

De ce ne spovedim?

Sfânta Taină a Spovedaniei, este momentul în care, între preot, penitent și Dumnezeu se produce o minune, o mare lucrare tainică. Penitentul sau credinciosul se descarca de pacate cu toata cainta în fata preotului și Dumnezeu, fiind prezent în chip nevazut, îl iartă și îl dezleaga prin mainile preotului.

Cel care ne va calauzi în viața de dincolo.

De ce trebuie să ne spovedim?

Omul este prin fire o ființă socială, deci nu poate trăi singur. Tot așa de adevărat este faptul că omul neputând trăi singur, nu poate să stea fără să comunice cu cineva și, mai ales, să se deschidă sufletește aproapelui său, să-i spună păsurile sale. Parcă simți o ușurare și-o descărcare când găsești pe cineva de încredere și îți te destăinuiești. Durerile și rănilile mele sufletești îți le spun lui, el le primește și mă compătimește.

În acel moment, datorită compătimirii și iubirii persoanei căreia m-am destăinuit, simt o mare liniște și bucurie, simt că cineva mă mai iubește, că nu am fost părăsit definitiv; simt o revigorare sufletească. Este mare lucru ca în viața noastră, să ajungem „să ne bucurăm cu cei ce se bucură și să ne întristăm cu cei ce se întristează” (Romani 12, 15).

Fără preot și puterea lui sfințitoare nu putem trăi o viață creștină

Suntem ofițeri duhovnicești; trăim înconștienți, în irealitate și neadevăr. Mântuitorul a spus „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”. Altă cale și adevăr nu există decât în Biserica Sa. Puterea de a lega și a dezlega, Mântuitorul a dat-o numai Sfinților Apostoli și acestia la rândul lor episcopilor și preoților prin hirotonie, prin punerea mâinilor pe cap: „Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în ceruri și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri” (Mt. 18, 18; Ioan 20, 23). Deci puterea de dezlegare a păcatelor o primim numai aici pe pământ și numai de la preoți. Cel mai groaznic lucru este ca cineva să moara nespedit, nedezlegat de pacate. Dincolo de mormânt nu-l mai poate dezlega nimeni „nici chiar îngerii”. De aceea trebuie să ne spovedim, să ne descărcăm sufletește, să alungăm tot ce este negativ în ființa noastră umană. Să primim dezlegare și iertare de toate pacatele și relele ce le-am făcut în viața. Să primim pe Duhul Sfânt,

Spovedania este cheia raiului

Păcatul primordial făcut de Adam în Rai a adus o mulțime de suferințe pentru om și în cele din urmă alungarea lui din Rai. Mântuitorul Iisus Hristos este „Calea, Adevărul și Viața”. Când spunem Iisus, spunem că ne-a adus viața prin Biserica întemeiată de El și, mai ales, Sfintele Taine instituite de El. Taina pe care o putem folosi ca pe o cheie pentru a deschide ușa închisă și păzită a Raiului este Sfânta Spovedanie. Numai Sfânta Spovedanie ne poate curăți și primeni pentru a intra în Rai.

Cel ce se spovedește continuu în viață și moare de asemenea spedit, acela nădăjduiește să-și mântuiască sufletul dacă spovedania s-a săvârșit cu toată sinceritatea și cu toată cainta, acela posedă Cheia Raiului și-și poate permite a intra. A te spovedi, înseamnă a te smeri atât înaintea lui Dumnezeu în chip tainic, precum și înaintea preotului în chip vizibil. A te spovedi înseamnă a-ți alunga tot egoismul din tine, a nu-ți mai aparține ție, a te dezveli de tot subiectivismul personal. Taina Sfintei Spovedanii impune cea mai mare smerenie, cea mai mare umilință, cea mai mare caintă, cea mai puternică zdrobire de inimă și părere de rău. Toate acestea înseamnă a exprima starea sufletească ce inspiră credinciosului nădejdea mântuirii sufletului său, exprimă cea mai mare virtute și este puterea de a dobândi Cheia Raiului.

În scaunul spovedaniei toți oamenii, indiferent de ranguri sociale, de pregătire intelectuală sunt egali în fața lui Dumnezeu

Trebuie să fim foarte conștienți, că înaintea lui Dumnezeu toți oamenii suntem egali din punct de vedere spiritual. Toți avem un suflet spiritual. Deosebirea în această lume constă în trup, în ranguri sociale, în pregătirea intelectuală, în gândire etc. O dată ce sfârșim această viață, dincolo vom fi egali. În scaunul Sfintei Spovedanii se vede cel mai clar

egalitatea umană! Aceeași stare de penitență și de caintă o poate trăi, în același timp, atât un cerșetor sau un țăran simplu, cât și un savant sau un mare dregător. Aici, la Spovedanie vedem că toți oamenii suntem fii ai Aceluiași Tată. La o asemenea mare înțelepciune trebuie să ajungem pentru a înțelege realitatea adevărată a lucrurilor, (<https://lumeacredintei.com/taine/de-ce-ne-spovedim/>).

Curățați-vă sufletul prin spovedanie

„Lăsați-vă casa nemăturată, necurățită, neaerisită, timp de un an! Oare nu va deveni ea o adevărată cocină? Și acum socotiți ce a devenit sufletul aceluia care nu un an, ci douăzeci, patruzeci, șaiszeci sau șaptezeci de ani nu și-a curățit sufletul prin spovedanie!”, (Părintele Serafim Alexiev, 1912-1993).

La spovedanie spune toate năravurile tale

„Spovedania trebuie făcută fără să te rușinezi a spune păcatul așa cum l-ai făcut, adică arătând toată gravitatea lui. Să spui toate năravurile tale și să nu arunci vina pe unul sau pe altul, ci să te osândești pe tine însuși înaintea lui Dumnezeu și a preotului și să-i arăți toate rănilile păcatului zicând: 'din lenevirea mea și din nesimțirea mea am mâniat pe Dumnezeu și mi-am rănit sufletul și trupul și mă aflu acum osândit și condamnat la temnițele iadului și la muncile cele veșnice’, (Părintele Sofian Boghiu, 1912-2002), (<https://citateortodoxe.ro/>).

PROGRAM LITURGIC POSTUL MARE 2022

SĂMBĂTA—UTRENIE

SF. LITURGHIE POMENIREA MORȚILOR
TAINA SF. SPOVEDANII

(MĂRTURISIRII)

ORA 12.00-16.00

DUMINICĂ—UTRENIA, ACATIST SF.
LITURGHIE

LUNI

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA
DOMICILIU

MARȚI

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA
DOMICILIU
ACATIST 8,30

JOI

Rugăciunea de dimineață
ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA
DOMICILIU

VINERI

Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
8,30

TAINA SF. SPOVEDANII
(MĂRTURISIRII)